

18-dik szám.

Május 3-án, 1873.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 7 ft, 6 hóra 3 ft 50 kr, és 3 hóra 1 ft 75 kr
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtársznál **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok
tere, Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonperaille sor 10. kr.

Hirdetések felvételnek: **NASCHITZ JAKAB**, hirdetményi irodájában,
P e s t, József-ter 12-ik szám a. a hirdetéseket illető közönséges és pénzes levelek szin-
tén Naschitz J. irodájába ezimezendők. **Becsben, saját főügynökségünkben** Kärntner-
strasse 8. sz. I. em. (**Naschitz Jakab** fők-üzletében.)

XXV. kötet.

Chemiai verseny.

(Készült Heidelbergában, egy chemiai doktorátusra.)

A fémek mindössze negyvenhétten vannak;
Ha tudná, örülne Török János annak.
Negyvenhétten és tizenkét nemzetségben,
Szent szám, minthogy ott áll az ó-szövetségben.
Egy nemzetségben több, másikkban kevesebb.
Hadd irjak — új dolog — öröklő éneket.

A nátrium a legnagyobb úr, fővezér;
Maga van, büszke, a többivel meg se fér.
Metall-mágnás; roppant nagy az ő országa,
Szégyen tőle: annyit járni a konyhára.

Most jön a kálium, szép két kis öcsésével,
Csukva van, összevesz ő az oxygénnel.
A két kis öcs ritka, érdekli az embert,
Barátkozik is velők Bunsen, a Róbert.

Vérlángú lithium-mal jön egy új sereg.
Vakitó magnézjum im itten »keser«-eg.

Mész-, strontián-, baryt-nak beadott Volta,
Tudjuk már, mi légyen a dolognak volta.

Jó lett volna úgy-é, elemnek beállni?
Nektek bajotokra született Galváni.

Jönnek hárman, nevök: erbeny, terbeny, ytter.
Izök alkalmasint ekkelhaft és bitter.

Cer, lant han, didymről kár lenne beszélni,
Doktorátuson nem kell ezektől félni.

Teszthorium, timany, beryll egy csoportot,
Csak a középső lát, Deville óta, boltot.

Hát ezek kilenczen vajjon kit kísérnek?

Vegyészink cselenynek öt keresztelék meg.
A jámbornak becsületes neve mángán,
Mi is így hívjuk tán majd esztendőkjártán.

Velejár: vanadin, vas, chróm, urán, nickel.
(Olvasóm! nehéz a kadencia, hidd el.)

Cobalt, zink, indsthallium a csoport végén,
Egyik szemével már az ólomra nézvé.

Az ólommal kezdett Bunsen új csapatot,
Belé foglalt fémet úgy valami hatot.

Bizmut, réz, cadmium, higany, smiez? szilber!

Tés? oxydálódtál! hja, így jár az ember!
Heve dben nem tudtál O-nak ellenállni,
Ily szégyen! urat de paraszttá gra dálni.

Au! félre plebs! most jönnek a nagy urak;
Elöl az arany, — itt is ő csinál utat.

Pt, Pd, Rh előzi *Ir, Ru, Os*-t

Ezeken aztán nem fog semmiféle Roszt.

Pár inas kullog még itt; wolfrám, molybdén.

— Urak után cselédnéppel vesződném én?

Stannum, titán, tantal, niob járnak hátul,
De messze estek a közös jó baráttal!

Szegény zircón! tudni én csak azt szeretném,
Ha a titán metall: mért nem vagy te is fém? — —

Elhallgat a lantos! elzöndül az ének!

Ajánljuk magunkat hős Wartha Vinczének.

Silicium.

Haszontalan tudnivalók.

— Az időjáráshoz. April utolsóján nagy égiháboru volt. A Reform e háboruról saját eredeti haditudósítójától közöl érdekes részleteket.

— A művészi és írói tulajdonjog megvédése végett a Kisf. társ. törvényjavaslatot kér a ház elé terjesztetni. Fura, hogy épen ekkor egy Kisf.-társasági tag vét az írói tulajdonjog ellen. Ugyanis az Üstökös 15. számában közölt himkinrim, mely a királykisasszony lakodalmára készült, lön rápiálva. Ami rémrimünk e kadenciával végződött (tessék utána nézni):

De mert készletben nincs ennél több **rímem**,

Azért bevégezem ezzel. Áldjon **Hymen**.

és ime egy héttel rá Szász Károly is megírja és kéreti közzé tétetni a maga alkalmi lakodalmi versét a »Magyarország« nevű hetilapban, hol is olvasható leve az, és annak befejező eme sorai:

Fölötted fáklját lobogtatva **Hymen**.

Lapjára vési e napot Klió.

— Itt szünyadál sok édes dajka-rímen.

S bölcsőnk honára emlékezni jó.

Tiszta munka, hogy itt az Üstökös pompás kadenciája usurpáltatott s Szász Károly még csak az eredeti forrás, az Üstökös, megnevezését is mellőzve komolyan tündöklött remek rémrimünkkel, a Pozner Károly Lajos jeles iparhordár által összekompaktorkodott nászalbumban. Így jár az, aki por force hajtóvadászsa a kadenciákat. Nyájas olvasóink előtt óvást teszünk, s fentartjuk e rimre a szerzői és fordítói jogot is.

— A kakasülő-pörben, mely a magyar orsz. küldöttségnek a bécsi udvari diszeloadáson a karzatra történt fellebeztetése miatt folyt le a képviselőházban, Hohenlohe udvarmester udvariasan kijelenti, hogy hiszen ez a tény nem lehetett lealázó; mert ahol Magyarország ott ül, — ugyis ott van ez első hely.

— Fiu-e vagy lány a verbói követ? — azt sem tudhatni, mert még nem tartotta meg szüzbeszédét. Azt kell hinnünk, hogy — neutrális. (Sit venia verbo! — nyitrait jelent ez is.)

— A pápák végezni szokták ott, a hol Krisztus kezdte: — felülnek a szentmihály lovára.

— Aesopus találós fabulája. Elöl megy egy himliba, utána egy róka, utána hét oroszlán, — mi az? — »Gänsemarsch.« — Nem, hanem a »Krakói barátok« első felvonása.

Katona regula.

Minduntalan puczoválás,
Szíjj krétázás, mantli porlás,
Bakkancs tódás, nadrág fódás,
Kefélés, kravátlíötés,
Gombok fényrederítése,
Seprés, súrlás, mosogatás.
Födolog: hogy a hadsergen
Legyen a viksz — sufficient!

Im Herakles Augiasnál! —
Ez tehát rendeltetésed,
Mavors legvitézebb népe!
Ezt kívánja a gemájngeist,
Hogy a hős legyen puczmajszter. — —
Igy subiczkolt hadilábon,
Értem én, ha — armer armée!
Magad vagy vixsufficient!

d6.

A krakói barátok.

(Heptameter.)

Lóuyai Rákosiinak tapsol. Mert Rákosi neki claqueje.

Pap-lant.

Lecturis salutem in Domino!

Hogi ez máj corrumptált welág látná, miszerént mi, az † Istenec hív fapapuchai, még az általjányos erkew lchtelenség daczára is, valamikt beatus ille Hénoch az † Ur szine elewtt járnác; hogi azok az † Istentől elrugaszkodott welágfiac megismernék az welágosságfiainac (kiket ewc erudeliter kiirtani frustra iparkodnac) jámbor életét: szt. inspirationt egic minutum secundumában hymnust iréc, meliet is azolta de die in diem el szoctunc cantalni. Im e hymnust jedéti Glenn Ewncer, admodum reverende Pater Uestowkews! kueld om, ne terheltessék azt megjelenendew encyclicájában az igaz hiewek ewszves ecclesiájának publicálni, addig is míg Eö infallibilis sztsége az dichewséges Római Papa kigiógulna az colicabol, s e hymnust szt Ambrosius és szt Anastasius hymnusai kewzé innepeliesenn béigtatná, — valamint kewvetkezie:

A barátoc vigan élne,
Alleluja!
Ewrvdenec nyárnac, télne,
Eiehuuia!
Ludat, csibét, tojást capnac,
Ad is minden ház;
De buza is kell a papnac . . .
Deo gratias!
Bortól, borjupecsenyétől
Hizic a barát;
Ha valaki nagy coczát öl,
Ott terem. Vivát!
Lencse, borsó, kukoricza
Jut egy porció,
Éljen hát a szép leány s a
Szent collectió!
Mikor éhesen kapálnac
A paraszt s fia,
Mi örülinc a nagy tálnac.
O laetitia!
Mikor künn a réten ázic,
Stultum rusticum:
A barát otthon kártyázic,
Vivat poculum! . . .
Mig ottkünn az ablak alatt
Ex litania
Ajtatosan tovahalad:
Sok Adámfia . . .
Rozsólis a matutinum,

Ó jámbor szokás!
Szalona completorium,
Bor a vesperás.
Terczet, szextet mond a páter
Dartlis asztalán;
Prima — nonna, soror, máter, —
Vivat Guardián!
Figyelinc a regulára —
Obedientia!
Pörülünk, ha ki nem jár a
Competentia!
Nyomorgunk a szegénységben
Sine proprio,
Palotánkban senki sincsen
Mente sobrio.
Prédicáljuk, mily nagy bün az
Adulterium!
Ellenben mily égi vigasz
A psalterium!
Alleluja, ejjehuja,
Portiuncula!
Capucium, csuha ujjá,
Sine macula.
Oldalunkon csörög-pörög
A rosarium,
Gabógyásan mint a török,
Bár nefarium!
Alleluja, ejjehuja . . .
Credas, sine spáz:
Nincsen szent barátnak bú a . . .
Deo gratias!

Irtam Pater Apollinaris.

A genesisből.

— Hány napon teremtette Isten a világot? kérdi a tanító a helység kanászának fiát.
— Hat napon.
— Hát a hetedikén mit csinált?
— Akkor haza ment tisztát venni, felel rövid gondolkozás után a borzas.

Romhányi és a Délibábok hőse.

De kár, hogy Hübele neve nem Romhányi!
Akkor pászolna, hogy a pezsgőt ki — —!

Rémrímelő.

Mathematicus imádság.

— Cultusminiszteri rendelet folytán a műegyetemen könyörgendő. —

Oh menyéi sinus totus, örökös X az emberi szűk ismeret előtt! Te vagy a kinek köszönhetik lételőket minden triangulumok, lineák, szegletek, punctumok és azok legkisebbike én is. Te vagy az, ki minden mathematicum principiumok ellenére a zérusból positiva quantitast hoztál, u. m. ezt a nagy roppant mindent. Te vagy az, ki az emberi nemzetet a sátán hatalmának periphériájában sinlődni látván, szent fiadat, mint valamely subsidiaria lineát a földre alábocsátván, az idvességnek fogas problémáját szerencsésen solváltad.

Hálát, inproportionátus ugyan — de megmérhetetlen hálákat adok tenéked, hogy az élmult éjszakában is megőriztél és e mai demonstrabilis napra felvirasztottál, hogy nézhetném szemimmal böles Salamonnal a napot 90° szög alatt.

Ismeretlen sok, oh uram! a mi bűneinknek száma, mint a theologusok postulatuma; és kevesek érdemeink, mint a stellafixáknak diurna parallaxisa; de megkevesedik az, ha a Jézus érdemének scáláján fogod felmérni.

Adjad óh hármasesység, e napon is a te kegyelmednek logarithmusát, multiplicáld javaimat, redukáld bajaimat, ha én érettem nem is, legalább a trianguláris istenségnek és a Jézus oldalának érdemeért.

A mi pedig az én alkalmatlan coefficientemet, a feleségemet illeti, tégy vele ugy, nagy Sphaera, a mint a te algebraica reguláid kívánják; de ne engedd, hogy legyen rajtam kitévő.

Ha pedig a halál órája elérkezik, engem mint valamely lemmát vigy által az örökké valóságba, hol az ezer heürekák között éljük által az örökké valóságot. Hallgasd meg ezen perpendiculariter hozzád siető könyörgésemet. Amen.

Joguk van hozzá.

Korpona szabad kir. városának volt egy kőből épített akasztófája. A boldog emlékü Bach-világban a Herr Bezirks-Stuhlrichter meghagyta a városnak, hogy az akasztófát romboltassák le. Ossze is jött a nemes tanács megállapítandó a kiviteli módozatokat, midőn feláll P..., s nemes indignatióval telve a rendelet ellen, ekkép kezdi beszédét:

— »Már tekintetes előljáróság, biz én csak a mondó vagyok, hogy ezt az akasztófát a német kedvéért le nem romboljuk; azt a mi elődeink építették az utódok, — a mi számunkra is; ahhoz tehát nekünk jogunk van, s a jogunkból, melyet őseink vérükkel pecsételve szereztek nekünk, a németnek egy hajszálat sem engedünk; punctum.«

És úgy lön. A »Bescheid« tisztelettel visszautasított, s azóta az a közmondás, hogy »Joguk van, hozzá, mint a korponaiaknak az akasztófához.«

A bécsi világkiállításról.

— Hallott-e már kend a bécsi kiállításról valamit? Kérdi egy köcsögkalapos, szemüveges s középen kibortvált szakállú dandy a parasztot.

— Hallottam bizony.

— Látja kend én is oda mék holnap.

— Oda hát! mond a paraszt csodálkozva, hát osztán a ketreczet ki adja?

— Miféle ketreczet?

— Hát majd a mibe az urat mutogatják.

Néptanítói kereset mód.

Az erdélyi ev. ref. egyházkerület néhai püspöke. A körvizsgálata alkalmával megdöbbenve látta, hogy a gy-v-i szegény ekklezsiában két tanító áll eleibe.

— De hát édes kánturam, — szólítja meg a rendes tanítót, — mit gondolt, hogy segédet hozzon maga mellé, mikor egymagára is alig élhet itt meg?

— Hát méltóságos főtiszteletű püspök uram, biz én csak azért tettem ezt, hogy mikor én tanítok ő koldul; mikor pedig ő tanít, akkor én koldulok, s csak megélünk valahogy.

Jelenet a boltban.

Diágyerek: Kérek levélbélyeget.

Boltos: Micsota pólon peszed asz, levelpél; tá-ám lámpapél? — asz fan.

Különös anyatej.

Az orvos pirongatja mellfájós betegét, hogy tanácsa szerint nem iszik számártejet, a mi oly hasznos, mint az anyatej, — s ő maga is számártejet iszik reggelenkint.

— Jah! — mond a beteg — ha a számár tej önnek anyatej, nekem ugyan nem az.

Világfájdalmas poéta.

(Költői epistola Jajjay Zenedér keserű lantoshoz.)

Jajjay sirva ledől; melléhez verdési lantját,
Ríva szakad le a húr, s ő: »Keserű dalaim!«
Jajjay éhes; béharapos dühösen kobozába,
Jajgat a húr; s Zenedér: »Óh keserű dalaim!«
Jajjay álmatlan, s ásít, hogy a húr belerezdül —
»Ah! (sóhajt,) dalaim! Óh keserű dalaim!«
Jajjay pénztelen és veri lantját: »Adj, gonosz, adj
pénzt!«

Fölzokog ez üresen, s ő: »Keserű dalaim!«
Oh keserű Zenedér! Te nagyon keserű a világnak!
Értem, hogy neked is mért keserű a világ!
Mást ki nem ismer, mint téged s dalaid — s te nem ismer-
mersz! —

Annak üres bíz e föld és keserű e világ.
Ámde mi ismertünk Zenedéren kívül is embert,
És dalain kívül nem keserű dalokat.
Ismertünk poétát, ki hideg kamarába' didergve,
Hőn dobogó szivből önt vala lángdalokat.
Ismertünk szeretőt, kinek édes bús panaszától

Zuzmara harmattá olvada s könnyre a kin.
Zengtek fájdalmat, de a fájdalm nem magoké volt;
Szennyes ingeiket ők soha nem siraták.
Kinjukat úgy dallták, hogy az emberiség felüdült rá,
Mert e panaszban egész föld búja sirt, s eloszt.
Könnyüket úgy sirták, hogy az édes, régi, közös kin':
A lét tüköre volt a remegő piczi gyöngy.
Erre tanítsd kobzod, — s vad rémek lakta magányod
Oszlja sok érző szív, és rokonérzetű könny.
Erre tanítsd kobzod, s majd börtönöd árnyai tűnnek,
S zeng, mint Faustnak, a meny, s angyali szárny
emelint.

Ah, de te hogy tegyed ezt? — Dalod a félénk gyereké,
kit
Ijjeszt éjjeli csend s a — neki néma — setét.
Kezd nótát remegőn: a magány nem népesül ettől; —
Rí s danol újra, s e dal mint tied, oly keserű.
Egybe különböztök, de ez is csak a gyermek előnye:
Ő a magánynak dall: míg te, o szörnyű! —
nekünk!

Aus der Zipsz.

— Zi kernel, bringen zi mir ájn porzion fromázsdebrí! — parancsol egy magyar utas a körülte settenkedő »zimmerjung«-nak. A ki nem értvén, hogy mi légyen az a fromage-de-Brie, zavarodva mondja, hogy majd küldi mindjárt a főpinczért.

— Alzo, vasz zind zi dejn ájgentlik? förmed rá az utas.

— Aus der Zipsz! feleli komolyan a zimmerjung,

Czigány-adomák.

— Ejnye'hát hogy mersz te az én pipámhoz nyulni? kiált a szolgabíró a czigányra, kit ép azon pillanatban kapott rajta, mikor tajt pipáját zsebéből kicsente.

— Megkevetem a tekintetes solgabíró urát, csak a bágót akártám belüle kiverni.

Járkált fel s alá a czigány a major körül, keserves tekinteteket vetve az udvaron sétáló kövér pulyka felé, melynek valami módon megszerzése ropant szeget ütött a fejébe.

Végre kedvezni látszott az, alkalom czigányunknak. A majoros ki az udvaron sétált, hirtelen távozott. A czigány rögtön besuhant szegletbe szorítva az

áldozatot szerencsésen el is csipte. De a gonosz fatum ellene fordult, mert alig ért még az ajtóhoz, mikor szemben találkozik a majorossal.

Hát — erre-arra, hová viszed azt a pulykát more?

— Á varus házára, kenyergem alásan, — felelt az hirtelen — mint minden bicsiletos ember, a ki valamit talál.

A fütty uj világitásnál.

Szegeden volt. Házunknak »lakója« is volt ott hátul az udvarszobában. Hej be fukar ember volt az a vén bácsi, pedig a szalmazsákban csak úgy csörgött a sok tallér. Fia is volt, ki konyhánkon élt a maradékból, mert az apja kosztján akár elpusztulhatott volna. No de egyszer nagy tél idején csak kiment az öreg, mi gyerekek meg be a meleg kályhához, s járta a multság. Jó kedvünkben aztán neki állottunk s primo és secundóba elfüttyörésztük a »tárnóczi bojtárt.« Egyszerre felpattan az ajtó, rajtunk terem az öreg: »ilyen olyan adta fattyai, nem hallgattok tüstént! — attól az átkozott füttyüléstől mind — kihül a szoba!«

Azt gondolta, hogy a szoba is olyan, mint a kása; ha fujják, kihül.

A fejős tehén.

(Fővárosi választások képe)

Mindenváró Ádám. — Vissza! Okultam, nem szegődtemek újra a gazdaságomhoz!
Csicsere had. — Hiszen mi csak a rendezést akarjuk! Szénát vetünk, almot hintünk a jószágnak, kisépregetünk; ne válasszon hát el tőle gazd uram! (Hisz nekik, s azok befurakodnak.)

A fejős tehén.

a közel jövőből.)

Mindenváró Adám. — Tyhű édes eszem, mármost csak tudjam őket kiakolbólítani!
Csicsere had (tovább rendez, és gazdálkodik.)

Az „Üstökös“ eredeti okmánytára.

Lucus a non Lucendo.

(Cziczéróczik a Reformban).

A közkiállítás megnyitása.

Budapest, május 1.

A térben szabadon, a napsugártól függve, kiégettlánggal egy gömbölyű salak repül — a föld. Sötét méhében millió évek óta rejtj kincseit, a fényes ezüstöt, a sárga aranyat, a kemény aczélt, a villámló köveket s a gyulékony szenet. Széthamvadt kérgén porhadt sziklái, esőktől megpuhitott felszínén sok ezer változatra ébredt az élet: gyökeret vert a szirtbe s koronát emelt az égbe, pázsittal fődé a völgyet, hullámlzó füvekkel a réteket, virág s gyümölcs termett a fán s fűvön, s mozogva támadt az állatok serege, benépesítvén levegőt, vizet, földet. Vakon hevert s vadul tenyészett minden, míg végre az ember átalakította az egész földtekét. Polgárosulva irtott és nevelt, tulajdonába vette a világot, fölöstotta és elkezdé művelni. A kőből palotát rakott, a fából hajót épített, a sóvány fűmagot kövér buzává hizlalá, a bikát járomba fogta s gyepión vezeté a paripát, s a szárnyas vadat is megszelidíté. Most minden érzezből szerszámot csinál. A növénykéregből százféle kelmet, a virágból festéket, a rovarból orvosságot, italt a magból, világosságot a szénből, gőzerőt a vízből s a villámból hirnőköt. Az ész, az akarat s a szorgalom gőzorsókkal fonatja meg a gyapjút; a selymet megszövi s megfesti oly szépen, hogy a fény enyelegve játszik rajta, a rongyot főzi, törí, meg-imitja és rányomatja gondolatait; diszarut készít zotromba bőrből és az agyagot luxuscikké gyurja; a homokot megolvasztja kristálylává s csiszolt tükrében gyönyörködik; a fát meggörbíti mintha drót volna s a fa nedvével simára fényesíti; a földet vassal műveli a házat vasból építi, vasból rak utat a vaskereken szel-sebes futssal hordja a terhet; aczélrugókkal méri az örök időnek másodperczeit, aczélból készít gépeket s aczélgyukkal pusztítja ölni akar. A vegytan megköti a sugárt és leveszi a képet mit amaz megvilágít.

A sugártörés a piezi tárgyat, mit a szem nem láthat, lencséként átóriássá növeszti s a rövid életű korlátolt embert az égi csillagzatok útjára vezérli. Ez a jelenkor. Itt a művészet szabadon alkot, gazdagon él s nagyra becsültetik. Más építést követel a vas, a kő s a tégl. Ha szobrot önt a szobrász, mis munkát végez s külön szabályt követ az eszthetikában, mint hogyha vésővel lágygyát törí a kemény márványt vagy ha alakba gyurja »terra cottát és kiégeti. Nem egy ecset fest embert s állatot, földet s vizet, fonségést és vidort, s ki porcellánra festi a virágot s ablaküvegre a szent képeket, vagy ki a falra freskókban jeles, a művész nem szokott vászonra festeni. És gazdagabb lett a hangok világa, egy zenekarnak százféle hangszere nagyobb erővel, több színváltozással, utánzásban, kifejezésben helyettesíti az ősi fuvalát s a kézi lantot, meg a csata kürtjét. Végetlen gazdag lett a föld élete anyagban, munkában, művészetben, szellemben, s a mint forog, repül s kering a nap körül a finom üres aetherben e sötét csillagzat, hátán hordozza az emberiség lelki erejét, mely a földnek határin is kitor s elismerést kér a nagy egyetemben.

Nincs e földön, se ott, hol a tengergát nélkül hőmpölyög, se ott, hol partosan ölelkezik a száraz s a víz, se ott, hol rög rögön s hegláncz hegláncz mögött áll.

Nagyszerű fogalom, a legnagyobb mit ezen csillagzat teremteni tudott! — — Et sic porro.

(Az egészben az a legtanulságosabb, hogy a »közkiállítás megnyitása«-hoz épen annyi köze van a »Közkiállítás megnyitása« című czikknek, — mint a «Krakói barátok» című operettnek a krakói barátokhoz. Kász szagot érzünk Dániában.)

„A türelem rózsát terem“

Énekl egy trombitás a XIX-dik században, az Erzsébet-dadakerkben, imádot Katijának keblére dölve.

Álltam ablakod alatt,
Óra hosszakig,
Lesve a forhangon át
Vonzó bájaid.

És türelmem meghozá
Rózsabimbaját,
Kis kezecske öntve rám
Dézsa záporát.

S hála néked oh egék!
Egy ezüst kanál
A rámöntött lé között
Im előttem áll.

Rögtön vittem Mózsához,
S érte gyöngyöket
Vettem, s gyöngyökert te adsz
Édes perczeket.

Ámde mi ennél nagyobb:
Én boldog vagyok,
Holdvilág sugár helyett
Hússal jól lakok.

Mert szakácsné kedvesem
Bámulj oh világ!
Im számomra félretett
Most is egy libát.

Panganéta.

Apai intelem.

Igy rivalt az egyszeri atya, a makrából ugyan-csak pöfékelő csemetéhez:

— Adta kölyke! ide azt a pipát, mert mindjárt kitekerem a nyakadat, — láttál-e te engemet 8 éves koromban pipázni? Hm!

Palóczosan.

A provisorium alatti népszámlálás alkalmával belép egy palóczatyafi az összeíró német hivatalnokhoz a következő szavakkal:

— Nasságos ur, kalajbászaója feő, maj gyiktá-lom a falamiát.

— No pácsi, hat hogy hinnak kend? — kérdi a beamter.

— Óbert István szógálatyára. (Nem értvén jól, ráförmed a beamter:) — Hogy hinnak kend?!!

-- Me' montam maá.

Erre mérgeesen az irnokhoz fordul a hivatalnok: — Schreiben sie auf »Memonto ober ihr Schwein.« Hát pácsi mit szaporotam a gasztaságpa?

— Maá instálom a nasságos urat, a nasságos ur nem szaporodott az eén gazdaságomba semmisse, hanem eén szaporodtam egy tehénvee, mé egy palaczva, mé kilenc pókávao,*) mé két pujávaó**).

Ki bőrében szeretne lenni.

Egy társaságban szóba kerülén a hirhedt Bismarck Benedetti féle leleplezés, formaliter szavazásra került a dolog, hogy így döntsék el vajjon melyik a kettő közül a nagyobb mester? A kérdés így volt formulázva: »kinek szeretne ön inkább lenni, Bismarcknak e, vagy Benedettinek?« Egy öreg úr a sok unszólásra, így nyilatkozott:

— Ha már tudni akarják uraim, hát inkább szeretnék Bismarcknak lenni ezen, Benedettinek pedig a más világon.

Jó felfogás.

Nevelő. Mondj nekem egy személyes névmást. Gyermek. Hát például nevelő ur is személyes névmás.

Nevelő. Kitől hallottad ezt az ostobaságot? Gyermek. A nevelő ur azt mondta én: névmás, és akkor az ujjával magáta mutogatott.

*) pujka.

**) gyermek.

A látnok.

Nem egészen angyali életet élt a halálos ágyán fekvő falusi rektor.

— Csak az bánt — mond ágya mellett ülő barátjának — ha elgondolom, hogy mennyi bolondot összebeszélnek majd rólam halálom után.

És nem sokára halálos álmra hunyta szemeit. Koporsója felett egy magáról sokat hívó fiatal lelkész tartott szónoklatot.

— Nos barátim, — mond beszéde végeztével társai közé lépve — hogy tetszetek szavaim?

Elő áll erre a boldogultnak barátja.

— Bizony, bizony! — szól felsőhajtva — előre látta azt szegény barátom még életében, hogy mi sors vár reá holta után.

Lungen-braten.

Bemegy az alföldi magyar egy pesti vendéglőbe s kéri az étlapot. A pinczér hoz neki egyet, de per-se németet. Az atyafi valaha konyitott egy keveset a német nyelvhöz, a mint tehát végig nézi az étlapot így szól: »Kellner bringen, sie ein porczion lungen-entzindung mit Burgundia.

Túri süveg.

— Mi az a túri süveg?

— Hát az, a mi a birkán van. Nézd ezt a sipkát a fejemen, ez is a.

Szerkesztői subrosa.

— M. J. A felvidéki adomákat szivesen látjuk. — Szútor S. S. A még meg nem jelenteket közölgetjük, mert érdekes dolgok. — A bohós reliquiát előre is megköszönjük. — Báj dalár nem elég jó. — B—r L. A javát adjuk, köszönjük. — Német Lizi. Rosz vers, Gigás úr! — Kaczkó J. B. Küldjük, ha csak rendelkezhetik még vele kiadó-hivatunk. A népmesére nézve egy kis vázakozást kérünk. — Kriesi. Még nem került a kosárba, de aligha kikerüli. Ez az új adat már többet ér. — Egy deák panasza. Nem közölhetjük. — Malonyai stb. anecdoták némelyikét adjuk, köszönjük. — A muczika nem jelenik meg. — Budapest Sz. P. Kedélyes apróságait köszönjük, felhasználjuk. — Ság, S. B. Jobbára kedvderítők, hanem hely szűke miatt csak pár rövidebbet szoríthatunk be.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR.

Lakása: Státió-utca 80-ik szám. alatt.

Pest, 1873.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetének felvételnek:

NASCHITZ JAKAB.

hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12. szám alatt, és Bécsben Kärntner-strasse 8. szám I. emelet.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi:

POLLÁK.

Mindenkinek különös figyelmébe ajánlatatik a Dr. FORTY-féle általános

SEB-TAPASZ,

mely rendkívüli gyógyereje, elválasztó érlelő s fájdalmat csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosb s egyszersmind gyökeres gyógyulást eszközöl különemü bajokban. — Ily bajok a torokgyulladás, légső-hurut, bőrk és barnaság, hártvásgyík (Croup, angina) mindennemü megsértések, harapás, szurás, vagás vagy égés által támadható sebek, megfrozások, darázs- vagy méhszurások, konok-fekélyek, zuzatok (contusiók) — meglepő gyors fájdalomcsillapítással — rögzött dagánatok, gümők, tályogok, pokolvar (carbunculus pustula, maligna), megkeményedések, genyedések, vérke-fekélyek, minden mirigybetegségek, görvélyes fekélyek, fagydagánatok, ujjféreg, körömmérég, vadhus, tagszivacs, csontszű, kifeczamatás és megrándulások, helyi csúz; továbbá a szülés utáni lábfelfakadások, és sebek, fájós fekélyzett vagy már genyes női mell. Sok nő már csirában volt emlőráktól, a különben elkerülhetlen életvesztélyes sebészi műtétnek mellőzésével — egyedül ezen jeles sebtapasz használata által menekült meg.

Vége a testbe teljesen bemélyedt bármennemü szálla vagy darázs és méhfulánkja csupán ezen tapasztnak rövid idei használata folytán annyira előtűnik, hogy azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül könnyen kihuzható, mire a seb gyógyulása nem sekára bekövetkezik.

Ezen megbecsülhetlen gyógyszer, melynek jelessége legáltalosebb egyének számos s különös kívánatra bármikor felmutatható bizonyítványai által már régen a legfényesebben elismertett — rendkívüli, s legkülönműb esetekben megpróbált hatásánál és feltűnő sikeres eredményeinél fogva, melyek használata által még elavult bajokban is eléretnek, jól megalapított és elterjedett hírét kétségbevonhatlanul igazolja. 4550 (1—6)

Egy csomag ára 50 kr., nagyobb csomagé 1 frt használati utasítással együtt, postán küldve 10 krral több. — Egy frnyi csomagnál kisebb szállítmány nem teljesíttetik.

Központi küldeményező raktár **Pesten: TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerész urnál király-utca 7-ik szám alatt. — **Bécsben** Pleban F. Xav. gyógyszer. urnál a régi tábortábori gyógyszerárban, Istvántér 1-ső szám — **Dr. Girtler F.** gyógyszerész, Freuing 7-ik szám. — **Wisinger F.** az arany sashoz címzett gyógytárban, Kärnthnering, 18. szám. — **Prágában** Fürst J. — **Grácban:** Dr. Grablowitz V.-nál.

Továbbá kapható **Pesten: Jezovits M.** udvari gysztárban, a Lipótvárosban, három korona- és marokkói-utca sarkán. **Formágyi F.** gyógyszer. 3 korona utca 26. sz. — **Dr. Wagner D.** ur a »szent háromsághoz« címzett városi gysztárban a város-ház-téren. — **Emresz K.** a vácsi-utczában az »Arany oroszlán-

hoz« és ugyanannál uri-utczában a »két matrőzhoz« címzettüzletében. — **Kuhn J. M.** a József-téren 12. sz. **Etel J. N.** haltér. — **Budán:** **Telkesy J.** k. udv. gyógyszer. a Krisztinav. — **Wlaschek E.** gyógyszer. Tabánban (Rácsváros). — **Eiszdorfer G.** gyógyszer. fő-utca. **Rosenberg S.** dohány tözsdéjében a császár-fürdőben — **Aradon** Szarka J.-nál. — **B-Ujfalun:** Vass Jenő. — **B-Caban:** **Biener B.** — **Debreczenben:** dr. Róthschnek V. E. és Tamássy K. gysz. — **D-Földváron:** Náhhera P. — **Egerben:** Plank Gy. Schuttág J. és Köllner Lőr. gysz. — **Eperjesen:** Isépy Gy. — **Érsekvárott:** Conlegner J. — **Esztergomban:** Kégl L. — **Gyön-gyösön:** Mersits J. — **Győrött:** Lehner F. — **Hajóson:** Faller J. postamester urnál. — **H.-M.-Vásárhelyt:** Wolf V. — **H.-Szoboszlón:** Beszédes J. — **Huszton** Schmidt K. — **Jászberényben** Teschler E. — **Kassán:** Koregatók A., Wandraschek K. gyógyszer. Megay G. és Hegedűs L. — **Késmárkon:** Generisch C. A. gysz. — **Komáromban:** Grötschl Zs. — **K.-Madarason:** Jung K. — **Léván:** Boleman Ede. — **Makón:** Weil M. — **Miskolczon:** Dr. Csáthy/Szabó J. — **M.-Szigeten:** Héder L. — **N.-Kanizsán:** Wajdits J. — **N.-Szombaton:** Pántotsek R. — **N.-Váradon:** Huzala K. — **Nyirbáthoron:** Sztruhár J. — **Nyiregyházán:** Kovács S. — **Pakson:** Malatinszky S. — **Pécsett:** Sipőcz J. — **Pozsonyban** Pisztorý B. — **Rimaszombatban:** Hamalir K. — **Roznyón:** Dr. Pósch J. és Hirsch J. N. — **Sümegeen:** Stamborszky L. — **Szathmáron:** Dr. Bossin J. — **Sz.-Fehérvárott:** Braun J. — **Szombathelyen:** Pillich F. — **Temesvárott:** Pecher J. E. és Quirinyi A. gysz. — **Técsön:** Ágoston Gy. — **T.-Ujlakon:** Rojkó G. — **Tokajban:** Dr. Juhász P. — **Ungvárott:** Okolicsny J. és Lám Sándor gyógyszer. — **Veszprémben:** Ferenczy K. — **Zágrábban:** Mitlbach Zs. — **Zirczen:** Teffel J.

Erdélyország. Kolozsvárott: Binder K. gyógyszer. — **Brassón:** Fabick F. és Gyertyánfy J. és fiaínál. — **Hátszegeen:** Mátéfy B. gyógyszer. — **Magyar-Láposon:** Breuer P. gyógyszer. **M.-Vásárhelyt:** Bucher M. — **Szászváros:** Rekert E. K. gysz. **Főraktár:** **Moldvaországban** Jassiban Czenkly J. és Ortyúski E. gyógyszer. uraknál.

A t. cz. gyógyszerész és kereskedő urak, kik raktárt elválalni hajlandók lennének, felszólítatnak, miszerint e részbeni ajánlataikat ezen gyógyszer készítőjéhez **FORTY LÁSZLÓHOZ** címelve: Budára (Rácsváros, főutca, 590. szám) beküldeni sziveskedjenek, ki megrendeléseket is pontosan teljesít.

Vidéki bérmentes levelek általi megrendelések az árnak készpénzbeni beküldése vagy postai utalvány, vagy utánvét mellett tüstént és legfontosabban teljesíttetnek.

Kötő és varró-gépek

SCHERZ'
Näh- & Strick-
Maschinen

21 Opernring

21 in

21 Opernring

21, WIEN,

neben dem Ersten Wiener Welt-Ausstellungs-Bazar von ENGEL & KRAMER.

SCHERZ
Rudolf.
Bécsben 21. OPERNRING 21.

A Wheeler és Wilson-féle
varrógépek
gyári társaság
New-Yorkban
tisztelttel jelenti, hogy készítményeinek árát le-szállította és hogy csakis
Pesten
OHM C. O.
főképviseletjénél
József-tér 15. sz.
legjobb hírből álló csa-ládi varrógépei

70 frttól kezdve valódi minőségben beszerezhetők.

Figyelm-ztetjük a t. cz. közönséget, hogy minden más ajánlata valódi készítményünknek csak csaláson alapszik s intéssel vagyun- lelkiismeretlen gépkereskedők ellenében kik nem áttallanak védbélyegünket meghamisítani. Képes árjegyzések kívánatra kiszolgáltatnak és elküldetnek.

2494—

ARENGBEDES.

ARENGBEDES

Pest uri-utca 4-dik szám.

Bámulatos olcsón

legujabb selymek, divatkelmék,

valamint

férfi és női plaidok,

kaphatók

Pollák Zsigmond

divatkereskedésében uri-utca 4-dik sz. Pesten,

Minták, valamint árjegyzékkel együtt vidékre bérmentve és ingyen küldetnek.

30 frton felüli megrendeléseknél, a bámulatos olcsó áron kívül még 5° levonatik.

Női ruhák legujabb divat szerint, leggyorsabban és legjutányosabban elkészülnek.

Pest, uri-utca 4-dik szám.

PRAENUMERATIONS-EINLADUNG

auf den

NEUER FREIER LLOYD

V. JAHRGANG, 1873.

Mit 1. April begann ein neues Abonnement für unser Wochenblatt, welches sich seit Beginn seiner Thätigkeit durch die unparteiische, freimüthige Besprechung aller finanziellen Fragen, insbesondere aber des Bank- und Versicherungswesens zahlreiche Freunde erworben hat. Wir werden in der bisherigen Weise fortfahren, bestrebt sein fortwährend Neues und besseres zu bieten und den Ansprüchen des verehrten Lesepublikum zu genügen trachten.

Der Börse werden wir nach wirts vor erhöhte Aufmerksamkeit zuwenden, die Bewegungen an derselben genau verfolgen, unseren Lesern stets gerne mit unparteiischen Rath dienen und dieselben die Dinge klar sehen lassen. Wier verbinden deshalb mit dieser Pränumerations-einladung, die Bitte an unsere Leser sich in Fällen, wo sie über die Börse oder über einzelne Effekten Aufklärungen wünschen, stets an uns zu wenden, wir werden immer bereit sein ohne Entgelt zu dienen.

Wier Ersuchen um reichzeitige Erneuerung des Abonnements, damit in der Versendung keine Unterbrechung eintrete und empfehlen unseren geehrten Postabonnenten hiezu die Benützung von Postanweisungen. Die geneue Adresse kann auf die Postanweisung geschrieben oder es kann dieser auch eine Adresschleife angeklebt werden.

Unser Blatt erscheint jeden Donnerstag.

Man pränumerirt bei der Administration in Pest und allen Postämtern und Buchhandlungen.

Pränumerationspreis:

Für Pest-Ofen und in Oesterreich-Ungarn sammt Zustellung: Ganzjährig 8 fl., halbjährig 4 fl., vierteljährig 2 fl. — Für das Ausland; Halbjährig 10 Francs, ganzjährig 20 Francs, nebst Hinzurechnung des Portos

ADMINISTRATION:

in der Annoncen-Expedition des Jakob Naschitz Pest, Josefsplatz, Nr. 12.